

DISSABTE 18 D'OCTUBRE

A les 9 del matí ja estàvem preparats per escoltar les comunicacions. Van intervindre els ponents Vicent Álvarez (Consideració sobre els postres panells ceràmics), Irene Balaguer Flores (Les xiquetes de la guerra a Borriol) i J.Cristian Linares Bayo (Benjamí Rubio, un lluitador per la llibertat)

Un deliciós esmorzaret va donar pas a una amena taula redona sota el títol de "El moviment ciutadà reivindicatiu a les nostres contrades". Participaren els següents invitats: Joan Ángel Ramos (psiquiatra), Enrique Climent (President de l'associació AUN –Abusos Urbanístics No), Carles Arribas (Coordinador d'Ecologistes en Acció del País Valencià), Jacobo Salvador (alcalde de les Coves), Abelardo Ripoll (alcalde de Salzedella) i Jordi Domingo (biòleg). El moderador fou Pasqual Boira. De totes les seues paraules poguérem traure com a conclusió que únicament estant a l'aguait i lluitant tots junts podem defensar els nostres interessos com a poble.

Per la vesprada, a les 16 hores, s'exposaren d'altres comunicacions: "El molí Conill i el molí de l'Om. Notes històriques" a càrrec de Benjamí Barberà i Pasqual Boira, "La vila de les Coves al capbreu de l'encomanda de les Coves de l'any 1744" per Pasqual Boira i "Edificis civils de les Coves de Vinromà: l'antiga Casa de la Vila" per Francesc Grande.

Tot seguit es presentaren les publicacions: "Ventalls a la Plana de l'Arc" per part de Carme Barreda i Marisa Pastor, les "Capelletes devocionals" per Angelita Escoí i Mariam Barberà, "Els masos de les Coves" per Juanjo Sales i Benjamí Barberà i

"Vint anys de Tossal Gros" per jo mateix, Vicent Rocher.

Mentre açò ocorria, anava plovent cada vegada més fort fins que l'aigua començà a colar-se xorrant amb força cap a l'interior de la carpa on estava preparat el berenar. Mitja dotzena de poals intentaven recollir tota eixa aigua i una dotzena de persones els anaven abocant a fora paulatinament. La cosa estava clara: no podríem celebrar la "Festa del carrer" als llocs on estava previst. Aixina fou que l'haguérem de fer a l'interior de la pista amb sostre.

Només la gent es dirigí cap al berenar, un nodrit grup de col·laboradors preparà un cercle de cadires al voltant del qual es disposà la resta de la gent i començà la festa del carrer que es convertí en improvisada "festa d'interior".

Començaren a sonar les dolçaines del Grup de dolçainers i tabaleters de les Coves i els grups de danses de les Coves i el Peiró, precedits per un grapat de xiquets i xiquetes amb farolets fets de melons abuidats, començaren a dansar amb les notes del ball pla. Al poc de temps la resta del públic ja s'havia sumat al grup de dansaires amb una apoteosi de participació i gaudiment. Fou un veritable èxit.

Què faltava per arredonar la festa? Puix un bon sopar i un bon concert. I això va ser el que vam tindre. Els Sonadors de la guaita van amenitzar l'àpat ben disposat per a tots els comensals i, sense abusar de la nit, allà cap a la una, ens retiràrem pensant ja en l'endemà. A les 9 del matí ja teníem faena.

